

Feestzang

<https://hdl.handle.net/1874/35382>

4

F E E S T Z A N G .

Hoe! breekt op 's Almachts zeegnend woord
Op nieuw een blijde schepping voort,
En zonk de chaos weg, omhuld met aakligheden?
Hoor ik den galm der lofzang niet,
Die daavrend door de ruimte schiet
Van 't versch ontloken Eden!

Stort neêr, ô stervling! stort in 't stof!
Breng, breng d'Oneindigen uw lof!
Brei, brei Zijne Almacht uit, Zijn weldaân, nooit volzongen!
De nacht, de ontzetbre nacht verdween:
Het licht brak door den baaiert heen,
En 't lied des jubels rolt van aller Englen tongen!

Zoo schitterend heeft Auroor noch nooit
 Haar blonden schedel opgetooid,
 Om d'uchtendwelkomgroet aan Febus voet te brengen;
 Noch nimmer zagen we aan den trans
 Den goudgloed en oranjeglans
 Zoo rijk aan 't morgenpurper mengen!

De Zongod komt, beflijgt zijn koets;
 Het aardrijk toeft die komst met onbeperkt verlangen!
 Wat heeft, wat heeft die komst al zoets,
 Voor plant en bloemgewas, die aan zijn oogstraal hangen!
 Violtjens! die zoo schuchter schuilt,
 De Winterstorm heeft uitgeuild;
 Thands moogt gy door uw windfels boren:
 De vorst, die u in banden sloeg,
 Terwijl hy d'ijzren scepter droeg,
 Heeft staf en diadeem verloren.

Ontluik gy, jeugdig hofplantsoen!
 Bot uit, gy duizendverwig groen,
 Tot zetels, opgericht voor tallelooze knoppen!

Her-

Herleve Floraas hofgezin!

't Aamt alles thands verkwikking in,
Gepuurd uit voedende uchtenddroppen!

Weldoende Godheid! milde Zon!

Die, fints des aardrijks loop begon,
Uw albezielingskracht door bloefems stort en planten;
Die 't ingewand der aard doorgloeit,
En 't vocht dat door hare aadren vloeit,
Tot goud verheft en diamanten!

Gy zijt ons 't beeld van aardfche Goôn,
Door deugden waardig aan den throon;
Gy zijt ons 't beeld van Hem, wien we onze harten wijden.
Bezielt gy de aarde met uw gloed,
Hy is 't, die ons heraaften doet!
Hy, die verlies van 't dierbaarst bloed
En jaren flavendwang vergoedt,
Hy is 't, door wien wy ons, na 't boezemgrievendst lijden,
In 't fchoonst vooruitgezicht verblijden!

Mijn zangster! schets niet weér, wat Hy, wat Holland leed:

Wee, wee d'ontzinde, die 't vergeet!

Dien voert geen Hollandsch hart het echte bloed door de aären.

Neen, d'afgrond heeft geen nacht zoo zwart,

Geen folterpijnen voor het hart,

Als die, waarvan wy de offers waren!

Verstom, mijn zangster! haal niet op

Wat reeds zoo menig' tranendrop,

Zoo menig' bangen harteklop,

Aan de oogen heeft ontperst, in boezems heeft doen beven.

Stem vreugd, stem jubelzangen aan!

De zon van heil is opgegaan,

Nu de EERSTE WILLEM mocht herleven!

Gy, morgenfond,

Die Hollands grond

Zoo mild bedrupt met zegeningen!

Hoe juicht u alles in 't gemoet

Met heilgezing en welkomgroet,

In 't lied der dankbre stervelingen!

Heel 't aardrijk tiert !

Wat ademt, viert

Den lang gewenschten dag die Neêrlands heil verzegelt.

Heil, blijgewiekte dageraad,

Bestempeld in des Wijzen raad,

Die 's noodlots weg en uitspraak regelt !

Europaas grond, met bloed

Gevoed

Van Batoos wreed vermoorde Loten,

Zal door eens Dwinglands heir

Niet meer

Voor vruchtbre zaden zijn gefloten.

Hy zal zijn schrikbre legerspeer

Hun kroost niet meer door 't harte stoten !

De Godheid floeg zijn hoogmoed neêr,

En de aarde bukt voor 't juk niet weêr

Van bandelooze vloegenooten !

Bellona rukte 't pantfer af ;

Zy wierp den ijzren legerstaf,

Zoo lang gezwaaid tot 's aardrijks straf,

Met affchrik uit de handen.

Vertederd door des menschs wee,
 Verbant zy 't slagzwaard in de schee,
 En ademt liefdegloed en vreë!

Ja, stemt den bliiden feestzang meê

Der in den broedrenband op nieuw vereende Landen.

De onzachbre Titan werd beteugeld in zijn vaart;
 Hy, wiens onbuigbre trots en hemel tergde en aard!

Die met zijn razende oorlogsknechten

Gods almacht waagde te bevechten,

En jengd noch onschuld heeft gespaard!

De nijvre landman ziet zijn velden

Waarlangs de dolle plundraars snelden,

Niet meer door d'oorlogshoef vertreên!

Hy zal geen purpren bloedstroomplassen,

Die 't beekjen uit haar kil doen wasfen,

Zien spoelen over de akkers heen.

Hy zal Iacchus boomgeschenken

Niet langer op des Woestaarts wenken

Zijn' eigen' telgen zien ontroofd;

Noch,

Noch, om de dorst naar roof te lesfchen,
De gouden krans van Ceres tresfen
Zien scheuren van 't getooide hoofd.

Zijn vuist, met Vorstenbloed bedropen,
Hield op, den hechten band te flopen,
Die Volken en Monarch verbindt.
De Twist, te lang de hel ontfteigerd,
Heeft aan zijn ftem gehoor geweigerd,
En de aard herademt, eensgezind!

Thands heerscht de zachte Vreëgodinne
In 't blaauwend jasperen wolkpaleis!
Zy lacht ons toe van 's hemels tinne,
En fchenkt Europa rust en peis!
Olijf en palmtak faamgemengeld,
Houdt haar in één gareel met Welvaart vastgeftrengeld,
Wier horen onuitputbaar vloeit,
En de uitgemergelde aard befproeit.

De lieve Vrede slaat haar oogen
Met teedre blijdfchap neêr van de overaardsche bogen,
En biedt ons malfche rozenblaân
En palmen aan,
Om Koning WILLEMS voet ten zacht tapijt te fpreiden.
Ja! vloer' zy hem het donzigst pad,
Die reeds zoo lang op distlen trad,
En nimmer andre zuchten had,
Dan heil en deugden uit te breiden!

Gezegend Holland! buig de kniën,
Gy zult uw kroost gelukkig zien!
Erken't, en, nimmer dankens moede,
Beveel dees heilvorst in Gods hoede,
Wiens deugd u de eeuw van goud met fchooner glans voorfpelt!
Die Holland, met d'alouden luifter,
Zal doen herrijzen uit het duifter,
Waarin verdrukking 't hield bekneld!
Die d'ongekrenkten roem der eerbiedwaarde Vaderen,
Zoo verr' de zon heur gloënde raderen,
Om 's aardrijks fchuddende afen drijft,
By 't nageflacht zal uit doen fchitteren:
Een roem, die macht- en rijksbezitteren
Ten voorwerp van bewondring blijft!

Reik,

Reik, Batavier! de blijde handen
Uw' stamgenooten toe, aan Maas- en Moezelranden;
En zweert den eed van trouw, elkander aan de borst!
Zweert, zweert hem, aan den voet van d'afgebeden Vorst,
Voor wien ons aller harten branden;
En zie Hy in uw broedrenmin,
Een naauwvereenigd huisgezin!

Omfstregeld van de Oranjen koorden,
Doorblaakt uw boezems één gevoel;
Eer smelte 't ijs in 't kilste Noorden,
Eer zeng' de zon Kamschatkaas boorden,
Eer ooit die teedre zucht verkoel'!

De groote Zwijger slaat zijne oogen
Met zoete wellust op, van de overzij van 't graf.
Hy ziet u, aan 't verderf ontogen,
Weér onderling vereend door WILLEMS koningsstaf.
Zijn blik doordringt de duisternissen;
Hy leest in Gods geheimenissen,
En ziet wat blijd verschiet u, wakkre Belgen, wacht.
Te lang de speelbal van Tyrannen,
Zaagt gy en heil en rust verbannen,
Uw recht en eigendom verkracht.

Ja,

Ja, WILLEM FREDRIK, Neêrlands Koning,
Zal, zoo veel lijdens tot beloning,
U in zijn weldaân deelen doen.
Gy zult, wy zullen weêr heraâmen,
En wat zijn scepter mag omvaâmen
Zal Hy verduurde smart vergoên.

Geliefde vorst! ontfang de hulde,
(Gy, die ons aller wensch vervulde!)
Van harten, U gewijd met elken druppel bloed!
De zucht, die in het traantjen spiegelt,
Dat op ons aller wangen wiegelt,
Vertolke U onzen welkomgroet.

Zie, zie uw kindren, by miljoenen,
Omflingerd in de bloemfestoenen,
Die u hun teedre liefde vlocht;
Van teugellooze vreugde dronken,
God dankende aan uw voet gezonken,
Voor 't wonder dat zijne Almacht wrocht!
De weldaad, ons in U gefchonken!

Rol, Neêrland, rol de wimpels los,
En waaien ze uit by duizendtalien!
Bataven, op hun luister trotsch,
Verheft ze op torenspits en wallen!
Verheerlijk' Nasfauws gouden Leeuw
Aan 't masttoppet, de jeugdige eeuw,
De 't basterd-arendskroost de blikfems heeft zien slingeren;
En kondig' hy 't verbaasd heelal,
By Nasfauws roem, d'ontzetbren val
Van wettelooze warelddwingeren!

Langs heuvel, vlakte, en waterboord
Rolt één akkoord
Het feestlied van ontelbre tongen.
Nooit blies schalmei of herdersfluit
Zoo eensgestemde tonen uit,
Van zulk een blakend vuur doordrongen;
Nooit werdt by feestcymbaal of luit,
Zoo blijd een lied gezongen.

Welaan! dat Lente hoogtijd vier',
Haar slapen met den eerstling fier,'
Die 't winterdekkleed mocht ontwoelen!

Dan neen, Natuur vervroegt haar tred;
En schiep een schittrend bloemenbed,
Zy deelt in ons gevoelen.

De grond kent WILLEMS Oppermacht,
Het aardrijk lacht
Den opgeklaarden hemel tegen!
De stroomen hupplen in hun kil,
Of staan in teedren weemoed stil
Bij d'aanblik van dien zegen!

Ja, stroomen, dartelt langs uw zoom,
En houdt uw golven kort in toom!
Vangt op, het juublend vreugdeklateren;
En brengt aan Nereus wijde kolk
De juichstem van 't gelukkig volk,
In 't ruisfchen uwer wateren!

Gy, Flora! put uw schatten uit,
Van bloem en kruid,
Om Neêrlands Koning toe te strooien;
Hy komt, uw zomerloof ontluik'!
Schep rozen aan den distelfruik,
Om borst en schedels op te tooien!

Dryaden, schaart u tot den dans,
En fiert u met de hoogtijdkrans!
Gy, Stroomgodinnen, schoeit de snelgewikte voeten;
Ontfchiet de plasfen daar ge in baadt,
En huppelt op de vreugdemaat
Waarin wy Neêrlands Koning groeten!

De woudgalm zwiert al schaatrend rond,
Terwijl hy Hollands vreugd verkondt:
De heuvels dreunen met de dalen,
Van 't lied dat jeugd en grijsaart zingt!
Herhaal hy 't feestlied duizendmalen,
Dat doordringt tot de koningszalen;
Dat zelfs den schellen boschoralen
Een zoeter melody ontwingt!

Dan, hoe! zijn broze bloemwierlanden,
Hoe uitgelezen ook in Floraas lustwaranden,
(In eene middagzon ontluiſterd van hun ſchoon,)
Een offer, waard den koningsthroon?
Of zal een ijde klank den Vader zijner volken
Het innige gevoel vertolken,
Waar 't hem gewijde hart van gloeit? —

Neen,

Neen, Neêrland maar uw dierbre Koning
Verfmaadt geen zuivre huldbetooning
Die uit oprechte boezems vloeit.

Tot de uiterfte eeuw haar loop zal fluiten,
Zij Hem, en 't nakroost zijner spruiten,
Die hulde, en al ons bloed, gewijd!
't Wenscht steeds te vlieten voor zijn loten:
Het zijne werdt voor ons vergoten,
't Heeft Neêrland meer dan eens van d'ondergang bevrijd.

Den 17 van Lentemaand 1815.

K. W. BILDERDIJK.

Te AMSTERDAM,
Ter Drukkerij van M. F. PIEPER & COMP.
